

דף קנט.

עין משפט א.

ח"מ סימן ריא פעיף ג.

ג. ד. היה אביו נוטה למות ולא היה לבן כדי צורכי קבורה ומכר לאחר מה שאירש היום מאבא דמהני, ומת הבן בחיי האב ואח"כ מת האב, בן הבן מוציא מיד הלקוחות, ואינו צריך להחזיר דמים^ב, שהרי אביו מכר דבר שלא בא עדיין לרשותו ונמצאו הנכסים ברשות אבי אביו, וזה יורש אבי אביו.

עין משפט ב.

ח"מ סימן ריא פעיף ד.

ד. ה. י"א דאם ראובן לזה מאביו יעקב, ואח"כ מכר ראובן נכסיו, ומתו ראובן ויעקב^ל וירש חנוך בן ראובן השטר חוב מיעקב מוציא מיד הלקוחות שמכר להם ראובן אביו שיכול לומר אני מאבי אבי יורש. ובמקומו אני עומד.

עין משפט ג.ד.

ח"מ סימן מו פעיף לד.

ה. לו. חתם בשטר^מ קודם שנעשה גזלן, ונעשה גזלן, הוא אינו יכול להעיד שזה כתב ידו שהרי הוא פסול לעדות, אבל אם אחרים ראו חתימתו שבשטר קודם שנעשה גזלן, והעידו השטר כשר, אבל אם לא ראוהו לשטר רק אחרי שנעשה גזלן, אינם יכולים להעיד ולהכשיר השטר, דשמא עתה זייף וחתם אחרי שנעשה גזלן.

ו. לז. * אדם שהמיר דתו לאחר החתימה, ^א דינו כנעשה גזלן אח"כ, ואם יש עדים שראו השטר לפני שימיר דתו ומכירים חתימתו מעידים וכשר.

- כ. ודוקא שלא נהנה מהם אבי אביו בצורכי קבורה שאם כן אבי אביו בעצמו חייב מאחר שנהנה מהם, ואפי' הוא יורש אבי אביו חייב לשלם חובו. סמ"ע ס"ק ז'.
- ל. היינו שמת ראובן תחילה, דאל"כ זכה ראובן בחייו בירושת אביו ונפטר מהחוב דאביו, ונשארו הנכסים ביד הלוקח. סמ"ע ס"ק י'.
- מ. זמנו של שטר מורה שהיה קודם שנעשה גזלן. והוא מבתרא קנ"ט ע"ב.
- נ. כ"כ הב"י בשם הריטב"א.

עין משפט ה.ו.

הו"מ סימן מו סעיף לה

לה. לח. חתם בשטר לפני שנעשה חתנו ונעשה אח"כ חתנו, ^ה הוא אינו יכול להעיד שזה כתב ידו שקרוב הוא, אבל אחרים מעידים שמכירים חתימתו וכאן אפי' לא ראוהו לשטר אלא ^ו אחר שנעשה חתנו. ויש אומרים דוקא כשהשטר יוצא מתחת יד אחר אבל אם יוצא מתחת יד ^ז העדים לא מהני.

עין משפט ז.

הו"מ סימן לג סעיף י

יב. הפסולים מחמת קורבה ^ז גזירת הכתוב הוא, ואפי' משה ואהרן פסולים זל"ז ואפי' לחובה.

דף קנט:

עין משפט א.

הו"מ סימן רפ סעיף יא

יא. י. נפל הבית עליו ועל בן בתו ואין ידוע איזה מת ראשון, יחלקו ^ק יורשי האב עם יורשי בן הבת. וה"ה נשבה האב ומת בשביה, ומת בן בתו כאן ואין ידוע איזה מת קודם יחלוקו.

ס. שם בכרייתא בבתרא.

ע. דבפסול קורבה אין חשש זיוף אלא גזירת מלך וכיון שכבר חתם נעשתה כנחקרה בכי"ד, וה"ה בשטר שב' עדין נעשו אח"כ חתניו או נעשו קרובים זל"ז ופשוט הוא, ש"ך ס"ק צ"ב.

פ. זו דעת הרי"ף כ"כ הב"י בפ' ד' אחין. דס"ל דביוצא מתחת יד העדים לא אומרים דין שהו"ל כנחקרה עדותן בכי"ד, סמ"ע ס"ק פ"ז.

צ. וראיה, שאוהב ושונא כשרים להעיד טור. והביאו הסמ"ע ס"ק י"ח.

ק. מברייתא ב"ב קנ"ט ע"ב והרמב"ם פ"ה מנחלות הלכה ז', ותמה הרב המגיד אחרי שפסק בהלכה ו' כר"ע שהנכסים בחזקת יורשי האם, כ"ש הוא בנכסי אבי האם וכן הקשה הרשב"א, והכסף משנה כתב שהרא"ש בכלל פ"ד סי' ג' כתב לתרץ קושיא זו, הואיל וכאן ממשמת הנחלה מן האב לבת, אע"פ שהיא עדיין בחזקת אותו שבט, הואיל ויצאתה מיד מי שהיתה עד היום ויש ספק להורידה למטה או להעלותה למעלה ע"כ יחלוקו, ע"ש.

וי"א דהנכסים בחזקת ר' יורשי האב. *

ר. טור בשם רבינו ישעיה והרשב"א בתשובה ח"א סי' תשכ"ו. וכתב ה"ה אע"פ שהרשב"א הקשה על הרמב"ם עם כל זה לא רצה לחלוק עליו הלכה למעשה.